

ANARKAFEMINISTISKA RYGGGRADSSTÄRKARE

Arbeteven
25/90

I FEMINISTISKA tidningen ACCAs sommarnummer berättas om Ada Schiött, syndikalistisk agitator i början av seklet. Redan som 13-åring sålde hon Brand och under 20-talet samlade hennes offentliga föredrag upp till 3 000 personer. På möten var hon ofta den enda kvinnan, skriver Åsa Britasdotter i sin artikel. Ada Schiött var inte rädd att säga vad hon tyckte och agerade därefter, en styrka som ledde till att hon ansågs svår att ha och göra med ibland, inte minst i manliga vänsterkretsar.

Förutom anarkafeministiska ryggradsstärkare som Ada Schiött finns det många och utförliga recensioner i Acca. Text recenserar en bok om Shakespeares kvinnogestalter sett ur feministiskt perspektiv, Osten om Osten och tre kvinnliga författare som debuterat vid 70 års ålder.

Acca är bara genom sin existens en uppmaning till kvinnor att skriva, att ifrågasätta normer och söka kunskaper. Sommarnumret har också flera artiklar om läkares maktmissbruk och om vikten att själv ta kontroll över sitt liv och sin kropp, en fråga som aktualiseras av vårens förslag att juridiskt neka gravida information om deras foster. "Ingen mer makt åt läkarna!" skriver Katinka Ström.

Accas sommarnummer är i stort sett mycket informativt, brett och ofta radikalt. Det enda jag inte alls kan sympatisera med är Hjärdis Levins

märkliga teorier om "kroppsdelen rectum".

Enligt Levin har dagens sexualkultur sitt ursprung i de Sade, som hon tycks se som Ondskan personifierad och bokstaven "O", (som är namnet på huvudpersonen i Pauline Reages "Historien om O") symboliserar analöppningen. Levin antyder orsakskopplingar mellan fruktansvärda övergrepp på barn och att rekommendera "Historien om O" som erotiskt stimula, en koppling som för hennes resonemang oroväckande nära medelklassens censurpedagogik och användandet av "dålig litteratur" (läs porr) som god fiende.

I Levins antydningar är det dock inte arbetarungdomen som löper amok efter att ha tittat på sk våldsvideo, utan MÄNNEN som ägnar sig åt anala våldtäkter efter att ha läst och sett någonting olämpligt. Det går säkert att tolka Hjärdis Levin på andra sätt, men jag har svårt att känna mig hjälpt av hennes resonemang i MIN frigörelse och utveckling som feminist. Levin tenderar att vilja diktera för andra kvinnor hur de ska utforma sin sexualitet och sina liv och hon tycks glömma att vuxna människor som vill ha analsex, iscensätta sitt sexliv efter Historien om O, eller vad fan som helst, har rätt till det, och att insikten om den rätten är MYCKET frigörande från patriarkala normer.

Ingrid Engarås